Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

NR. 12 **Poznań, dnia 15 czerwca 1937** **ROK 16**

Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu**
ul. Rzeczypospolitej nr. 1 Telefon nr. 25-95

Najwłaściwsza inwestycja.

W wyniku kilkuletniego ciężkiego kryzysu gospodarczego został całkowicie podkopany polski rynek kredytowy. Fakt ten szczególnie silnie występuje dziś, gdy zachodzi potrzeba zwiększenia produkcji, jej udoskonalenia i zróżnicowania. Przemysł, który musi podjąć się tych zadań, znajduje się we fatalnej sytuacji, a zadania przerastają niejednokrotnie jego możliwości. Wycieńczenie kapitałowe przemysłu szło bowiem w parze z minimalnym zbytem oraz z przeprowadzaniem oszczędności w wyposażeniu technicznym przedsiębiorstw. To też obecnie, kiedy cały rozwój sytuacji w Polsce nastawiony został na możliwie duży rozmiar prac, kiedy przeprowadzono mobilizację sił do wykonania planu inwestycyjnego, istnieje potrzeba bardzo szybkiego przystosowania możliwości wytwórczych przemysłu do nowych warunków zbytu i zapotrzebowania na produkty, tym silniejsze, że chodzi o naprawę wielu zaniedbań i dawnych braków.

Do wykonania tych zadań bezwzględnie potrzeba kapitałów inwestycyjnych w przemyśle. Nie docenienie tej zasadniczej zdaniem naszym, sprawy, stawia pod adresem całego planu inwestycyjnego dwie niebezpieczne alternatywy: albo może zagrozić należytemu wykonaniu całego programu inwestycyjnego przez zbyt osłabiony przemysł prywatny, albo też gros prac musiałby wykonać przemysł etatystyczny, znajdujący się w łatwych i dogodnych warunkach kredytowych.
Tych dwóch alternatyw trzeba bezwzględnie uniknąć, gdyż byłoby to dalszym osłabieniem przemysłu prywatnego i w konsekwencji osłabieniem życia gospodarczego kraju.

Najsilniej bodaj brak kredytów odczuwa przemysł przetwórczy. Okres kryzysu doprowadził w nim do upadku znaczną ilość przedsiębiorstw, których istnienie w normalnym stanie jest ponad wszelką wątpliwość gospodarczo uzasadnione, a we wielu innych przedsiębiorstwach nastąpić musiało znaczne ograniczenie produkcji. Obecna zwyżkująca koniunktura nie dała się przemysłowi odczuć, gdyż fala światowej haussy na rynku surowcowym nie przyniosła mu nie tylko żadnych korzyści, ale mechaniczna polityka dążenia do zniżki cen we wielu wypadkach spowodowała dla niego znaczne straty. A przecież właśnie ten przemysł przetwórczy ma do spełnienia najbardziej zasadnicze zadania w dziale podniesienia stanu gospodarczego kraju. Nie znajdujemy też dziś po prostu lepszego terenu dla umieszczenia kredytów, niż udostępnienie ich średnim i drobnym przedsiębiorstwom przemysłu przetwórczego.

Taki kredyt, udzielany dla poszczególnych przedsiębiorców w niedużych sumach, w rozmiarach gospodarczo usprawiedliwionych, znajdzie u tych odbiorców najtroskliwszą opiekę i najlepsze wykorzystanie. Dla należytego rozmieszczenia tych kredytów, kredytodawca w najszerszym rozmiarze posłużyć się winien dużym zasobem doświadczenia i znajomością potrzeb, jakie posiadają instytucje i organizacje samorządu gospodarczego. W ten sposób ustrzeżonoby niewielkie sumy, stojące do dyspozycji, od niewłaściwego zużycia, a wejście ich nosiłoby jak najbardziej właściwy organiczny charakter. Jesteśmy pewni, że kredyt taki znajdzie w ten sposób najwłaściwsze i najpewniejsze ulokowanie, jak również i najszybszą rentowność.

Nie rozstrzygając zagadnienia na platformie ogólnopolskiej, podkreślić chcemy szczególnie potrzeby naszego regionu. Wielkopolska, w której przygotowanie zawodowe jest dobre i opiera się na długiej tradycji, co łącznie z wysokim poziomem tutejszej produkcji, daje niezawodną gwarancję dobrego zużycia otrzymanych kapitałów.

Tutejszy okręg przez długie lata w nieproporcjonalnie dużych rozmiarach przyczyniał się do ponoszenia ciężarów publicznych, co w połączeniu z brakiem zarobków doprowadziło, bez jego winy, do całkowitego zużycia potrzebnego kapitału obrotowego i inwestycyjnego. Wtych warunkach na ziemiach tutejszych nastąpiło zamknięcie największej w Polsce ilości przedsiębiorstw (o 50% więcej, niż przeciętnie w Polsce), których pozostawienie teraz w stanie bezczynności, byłoby marnotrawstwem bogactwa narodowego. Osobną kartę stanowi tu wzgląd socjalny. Zmniejszenie bezrobocia i uwłaszczenie elementu miejskiego, ma właśnie w strukturze zawodowej Wielkopolski bezcenne znaczenie. Wielkopolska posiada obecnie najwyższe natężenie bezrobocia miejskiego w Polsce.

Dla nikogo nie jest dziś tajnym, że szukając w obecnej chwili niespekulacyjnego kredytu, zwracać się można głównie tylko do instytucyj kredytu publicznego. Nie lekceważymy szeregu innych zadań, jakie instytucje te mają do spełnienia i zdajemy sobie sprawę z faktu, że przemysł nie jest tu jedynym reflektantem. Jeżeli jednak ten przemysł wykazał tyle zrozumienia sytuacji, że nie udawał się po kredyty w okresie najcięższym, kiedy gwarancje jego można było stawiać pod znakiem zapytania, lecz przychodzi teraz, gdy mamy wierzyć i wierzymy, że sytuacja się poprawia, to sądzimy, że argumenty jego winny znaleźć życzliwe uwzględnienie. Przecież w jego warsztatach mnożyć się ma bogactwo narodowe, wzrastać majątek społeczny, a te nie wysokie kredyty stają się niezbędnym do tego warunkiem. Byłoby rzeczą fatalną, gdyby kredytów na te cele zabrakło, a małostkową, gdyby zagadnienia tego niedoceniono.

Jesteśmy przekonani, że kredyt, choćby tylko w wysokości 1—2 milj. złotych, doprowadziłby tutejszy bardzo osłabiony przemysł przetwórczy do należytego ożywienia ,że kredyt byłby od razu rentowny, że przyniósłby korzyści dla życia gospodarczego i Skarbu Państwa i że przyczyniłby się do wchłonięcia poważnej liczby bezrobotnych.

— Ł. —

Wielkość funduszu obrony morskiej to siła Polski na morzu, to mocarna flota wojenna, od której stalowego puklerza odbiją się zakusy wrogów.

Przyszłość młodzieży w handlu morskim.

W chwili obecnej istnieją dwa zasadnicze względy, dla których należy zwrócić specjalną uwagę ogółu młodzieży na wielkie widoki pracy w różnych gałęziach handlu morskiego.

Pierwszy wzgląd wypływa nie tylko z kształtowania się koniunktury gospodarczej, stającej się coraz pomyślniejszą również w dziedzinie handlu zagranicznego, prowadzonego drogą morską, lecz także — i to przede wszystkiem — wynika on z charakteru polskiej polityki handlu zagranicznego i kierunku, w którym tan handel już od szeregu lat obrał sobie drogę na zewnątrz, t. j. przez porty polskiego obszaru celnego (w 77% w roku 1936). Jeżeli do tego dodamy, że handel morski, który był i jest podstawą dobrobytu nie tylko jednostek, lecz i bogatych i potężnych krajów świata, znajduje się jeszcze w Polsce w stadium początkowego rozwoju jakościowego, i że, zgodnie z wielokrotnie wypowiadanym z różnych stron autorytatywnych zdaniem, Polsce przypada obecnie, po wybudowaniu własnego portu i stworzeniu marynarki handlowej, zwrócić z kolei największe wysiłki na ten ogromnie ważny odcinek, to wyniknie z tego jasno, gdzie leży piękna przyszłość pracy i jej rezultatów dla młodego pokolenia.

Drugi wzgląd, nakazujący zwrócenia oczu i umysłów młodzieży na handel morski, wypływa z tego, że już wkrótce tysiące młodych ludzi ukończy po raz pierwszy gimnazjum nowego typu i stanie przed zagadnieniem, jaką obrać dalszą drogę kształcenia się, aby mieć w przyszłości zapewniony byt. Odpowiedź na to pytanie należy ułatwić zarówno w interesie Polski, jak i samej młodzieży. Polska potrzebuje terenów do spełnienia tych swoich zadań, które leżą jeszcze odłogiem i czekają na dzielnych pionierów, młodzież zaś musi wiedzieć o wielkich możliwościach, które przez pracowite i przedsiębiorcze jednostki z pośród niej mogą być wyzyskane z pożytkiem własnym i Ojczyzny.

Przygotowanie teoretyczne i częściowo praktyczne do przyszłej pracy może dać odpowiednia szkoła. Praca zaś w obranym zawodzie i duch przedsiębiorczości dadzą dopiero w rezultacie to, czego spełnienia Polska spodziewa się po młodym pokoleniu, ożywionym energią i inicjatywą pionierską, na tak ważnym odcinku, jakim jest handel morski.

W Polsce istnieje specjalna szkoła, powołana do przygotowania młodzieży do działalności handlowej w różnych dziedzinach, związanych z morzem. Jest nią 2-klasowe Koedukacyjne Liceum Handlowe z III klasą dla specjalizacji w handlu morskim w Gdyni (ul. Morska 79), która posiada wszystkie prawa cywilne i wojskowe szkół państwowych, nabywane już po dwuletniej nauce. Przyjmując młodzież po ukończeniu gimnazjum nowego typu lub posiadającą równorzędne wykształcenie, liceum gdyńskie dąży do przysposobienia jej do pracy w przyszłym zawodzie nie tylko na terenie Gdyni, lecz również jej zaplecza polskiego — w ośrodkach handlowo-przemysłowych wewnątrz kraju, oraz na terenie ekspansji zagranicznej polskiego handlu morskiego. To też przygotowanie młodzieży obejmuje zarówno przedmioty ogólno-handlowe, jak i handlowo-morskie, przy czym specjalnie jest uwzględniona nauka języków obcych.

Uzupełnieniem przygotowania teoretycznego na terenie Liceum gdyńskiego jest wprowadzenie młodzieży w życie praktyczne przez zapoznawanie jej z portem Gdyni i Gdańska i jego przedsiębiorstwami oraz z portami zagranicznymi, do których są urządzane wycieczki morskie (Kopenhaga, Helsinki) i praktyki wakacyjne w przedsiębiorstwach portowych. Dotychczasowe zapotrzebowanie na absolwentów Liceum gdyńskiego, które istnieje dopiero czwarty rok, jest najlepszym dowodem ważności specjalnego przygotowania w dziedziniet handlu morskiego, które odczuwa życie gospodarcze nie tylko Gdyni, lecz i wnętrza kraju.

Plenarne zebranie Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu.

Dnia 26 ub. m. odbyło się pod przewodnictwem prezesa S. Kałamajskiego plenarne zebranie Izby Przemysłowo - Handolwej w Poznaniu. Po załatwieniu szeregu spraw natury organizacyjnej, jako to przyjęciu w poczet grona radców Izby nowego radcy dyr. Ligockiego, po przyjęciu zamknięcia budżetowego za rok 1936, uchwaleniu dodatkowych kredytów na r. 1937 i po przeprowadzeniu pewnych zmian w taryfie opłat manipulacyjnych Izby, plenarne zebranie zajęło się szczegółowym przedyskutowaniem udziału wielkopolskiego przemysłu i handlu w Targach Wołyńskich w Równem. Wyłoniono komisję mającą n acelu przygotowanie budowy pawilonu wielkopolskiego na tychże Targach w osobach w-prez. Szulca, dyr. Łyczywka i dyr. Wojciechowskiego. Obszerny referat dyrektora Izby, dr. Waschko nt. programu przyszłych prac Izby, wywołał ożywioną dyskusję; o ile dotychczas prace samorządu przemysłowo-handlowego nastawione były na defensywę przeciwko naporowi kryzysu gospodarczego, o tyle obecnie izby przemysłowo - handlowe zamierzają przejść do ofensywy, mającej na celu rozbudowę życia gospodarczego.

Aktualny stan sprawy reformy świadectw przemysłowych był przedmiotem następnego referatu, z którego wynikalo, że reformę świadectw przemysłowych wydatnie utrudnia brak materiałów statystycznych, mogących wykazać, w jakiej mierze nastąpiłby wzrost z tytułu innych obciążeń podatkowych w wypadku zniesienia świadectw przemysłowych. Przy tej sposobności biuro izby zakomunikowało o odrębnej opinii, jaką izby zachodnio - polskie zgłosiły do Ministerstwa Skarbu w kwestii dodatków komunalnych do podatku dochodowego, wypowiadając się za rozciągnięciem tego dodatku na teren całego państwa. Po przeszło 4-godzinnych obradach przewodniczący p. S. Kałamajski solwował zebranie.

Skarb. - Finanse

Porządkowanie i likwidowanie zaległości podatkowych.

Ministerstwo Skarbu wydało okólnik w sprawie utworzenia we wszystkich urzędach skarbowych specjalnych referatów likwidacyjnych.

Powyższy okólnik rozpoczyna szeroko zakrojoną akcję uporządkowania działów egzekucyjnych we wszystkich urzędach skarbowych.

Likwidowane będą w pierwszej kolejności drobne należności do jednego złotego, a w dziale zaległości z tytułu podatku lokalowego do 5 zł. Następnie przystąpią urzędy skarbowe do wykreślania z ewidencji tytułów dotyczących zaległości już zapłaconych lub umorzonych. Anulowane będą zajęcia przedmiotów bezwartościowych i takich, które z upływem czasu tracą wartość. Równocześnie będą umarzane koszty związane z anulowanymi należnościami.

Umorzeniu ulegną zaległe opłaty egzekucyjne na rzecz Skarbu do wysokości 50 zł., oraz zaległe wydatki egzekucyjne do 5 zł — w wypadku, jeżeli zaległość zasadnicza została w całości zapłacona lub umorzona.

Ministerstwo poleca też urzędom przyspieszenie indywidualnej akcji umorzeniowej. Szybką likwidację nieściągalnych zaległości umożliwi nowe rozporządzenie do ordynacji podatkowej rozszerzające uprawnienia urzędów skarbowych.

Porządkowanie działów egzekucyjnych nie wpłynie na zahamowanie terminowego ściągania należności bieżących. Urzędy nie mogą bowiem dopuścić do narastania nowych zaległości.

Postanowienie Rady Ministrów obniżyło wydatnie szereg opłat. Np. opłaty za przeprowadzenie licytacji na pokrycie należności do 50 zł obniżono o 33 do 67%, za ściąganie należności do 50 zł bez dokonania zajęcia o 33 do 84%.

Przy egzekwowaniu 5 zł (do licytacji włącznie) koszty egzekucyjne wynosiły dotąd 8,50 zł, obecnie 1,75 zł. Przy ściąganiu 20 zł koszty stanowiły 9 zł., a obecnie 3,50 zł. Za egzekucję 50 zł pobierano także 9 zł, obecnie koszty wynoszą 5 zł. Egzekucja 100 zł spowoduje koszty w wysokości 7,50 zł, gdy dotąd wynosiły one 9,50 złotych.

Wskutek tego egzekucja stanie się deficytowa, t. zn. koszty czynności dokonywane w związku z egzekucją będą wyższe, niż suma wpływów z opłat egzekucyjnych.

Mimo to rząd postanowił obniżyć opłaty dla drobnych płatników, podwyższając wzamian opłaty od większych należności.

Rozpoczęcie konwersji pożyczek dolarowych.

Jak wiadomo, dnia 1 czerwca rb. rozpoczęła się konwersja pożyczek dolarowych, emitowanych zagranicą; trwać ona będzie do dnia 31 maja 1938 r., i w tym czasie każdy posiadacz obligacji może zgłosić je do konwersji na 4 i pół-proc. Wewnętrzną Pożyczkę Państwową 1937 r.

Przyjmowanie obligacji pożyczek dolarowych do konwersji na i pół-proc. Wewnętrzną Pożyczkę Państw. 1937 r., wydawania świadectw tymczasowych tejże pożyczki, oraz wymiany świadectw tymczasowych na obligacje definitywne i świadectwa ułamkowe, dokonują następujące placówki konwersyjne:

Bank Polski i wszystkie jego oddziały — tylko dla 6-proc. Pożyczki Dolarowej z 1920 r., 8-proc. Pożyczki Dolarowej z 1925 r., t. zw. „Dillonowskiej“, i 7-proc. Pożyczki Stabilizacyjnej z 1927 r.

Państwowy Bank Rolny i wszystkie jego oddziały — tylko dla 7-proc. Pożyczki Dolarowej m. st. Warszawy z 1928 r.

Wymianę świadectw ułamkowych na obligacje wykonuje wyłącznie Urząd Długów Państwa, Warszawa, Rymarska 1. Wymiana będzie dokonywana, poczynając najpóźniej od dnia 21 września rb., bądź bezpośrednio w Urzędzie Długów Państwa, bądź w drodze korespondencji.

Przyjmowanie walut obcych w pasie pogranicznym.

Komisja Dewizowa wydała zarządzenie, w sprawie inkasowania zagranicznych środków płatniczych przez pogranicznych sprzedawców.

W pasie pogranicznym zdarzają się częste przyprzypadki zaofiarowania przez cudzoziemców pieniędzy zagranicznych za sprzedane im na własny użytek towary, względnie zaświadczenia lub usługi. W związku z tym Komisja Dewizowa wyjaśniła, że przyjmowanie zagranicznych środków płatniczych jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabronione.

Osoby, które są zainteresowane w uzyskaniu takiego zezwolenia — ze względu na to, że odbierają zapłatę w walutach obcych, gdy sprzedanie tych walut bankowi dewizowemu nie jest możliwe — mogą ubiegać się o zezwolenie Komisji Dewizowej na przyjmowanie z powyższych tytułów do ściśle ograniczonej wysokości pieniędzy zagranicznych — z tym, że zainkasowane obce środki płatnicze zostaną odprzedane bankowi lub agentowi dewizowemu.

Podania zainteresowanych osób do Komisji Dewizowej winny być poświadczone przez właściwą władzę administracji ogólnej lub samorządowej, która winna stwierdzić w każdym przypadku potrzebę udzielenia zezwolenia ze względu na warunki zarobkowania petenta i stosunki danej miejscowości.

Płatność podatków w czerwcu.

Do dnia 25 czerwca — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1937, w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w maju, przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach, lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I—V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

do dnia 15 czerwca — I rata zryczałtowanego podatku przemyłowego od obrotu za r. 1937 przez drobne przedsiębiorstwa;

do dnia 15 czerwca — zaliczka kwartalna (za I-szy kwartał) za podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 przez przedsiąbiorstwa pozostałe;

do dnia 30 czerwca — I rata (półroczna) podatku od nieruchomości za r. 1937;

do dnia 30 czerwca — I rata (półroczna) podatku gruntowego za r. 1937 od płatników, nieopłacających oddzielnego podatku (progresji), a od pozostałych płatników, o ile nakazy płatnicze zostały im doręczone najpóźniej w dniu 31 maja 1937 r.:

do dnia 1 czerwca — przedpłata na podatek dochodowy na r. 1937 przez osoby prawne;

do dnia 7 czerwca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w maju 1937 r.;

do dnia 5 czerwca — podatek od energii elektrycznej, pobranej przez sprzedawcę energii w czasie od 16 do 31 maja r. b., a do 20 czerwca — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energii w ciągu pierwszych 15 dni czerwca r. b.

Ponadto płatne są w czerwcu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w tym miesiącu.

Sprawy socjalne.

Rozporządzenia wykonawcze do ustawy o zbiorowych umowach pracy.

W związku z wejściem w życie z dniem 1. bm. ustawy o umowach zbiorowych pracy, minister Opieki Społecznej wydał siedem rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy, które ogłoszone zostały w Dzienniku Ustaw Nr. 40 z dnia 1. bm.

Są to: rozporządzenie o prowadzeniu przez inspektorów pracy rejestrów układów zbiorowych pracy; rozporządzenie o przekazaniu niektórym obwodowym inspektorom pracy prowadzenia rejestrów układów zbiorowych pracy; rozporządzenie o postępowaniu przy nadawaniu układom zbiorowym pracy mocy powszechnie obowiązującej; rozporządzenie o komisjach uprawnionych do zwolnienia od uczestnictwa w układzie zbiorowym pracy; rozporządzenie o przejmowaniu układów zbiorowych pracy w przypadkach łączenia się związków zawodowych pracowniczych; rozporządzenie o trybie zawiadamiania uczestników układu zbiorowego pracy o rozwiązaniu pracowniczego związku zawodowego oraz rozporządzenie o wykazie aktów prawnych podlegających ogłoszeniu w „Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy".

Wynagrodzenie robotników za czas choroby.

Na tle przepisów artykułu 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. 3. 1928 r. o umowie o pracę robtników (Dz. U, R. P. Nr. 35 poz. 324), który postawia m. in., że pracodawca nie ma prawa wypowiedzieć umowy o pracę w ciągu czterech tygodni niezdolności robotnika do zarobkowania, spowodowanej przez nieszczęśliwy wypadek lub chorobę" — wydał Sąd Najwyższy Izba Cywilna dnia 14. 11. 1936 r. (L. C. II. 1541/36) następujące orzeczenie:

1. „Zakaz wypowiedzenia robotnikowi umowy o pracę w ciągu czterech tygodni jego choroby nie decyduje o prawie robotnika do wynagrodzenia za czas choroby'.

2. „Robotnikowi nie należy się, na podstawie rozporządzenia o umowie o pracę robotników, wynagrodzenia za czas, kiedy wskutek choroby nie pracował".

Premie, gratyfikacje, dodatki za nadgodziny a Ubezpieczalnia Społeczna.

„Tylko te dodatkowe świadczenia pieniężne podlegają zaliczeniu do zarobku ubezpieczeniowych, które są wypłacane stale w pewnych powtarzających się okresach czasu, trwale wpływają na wysokość wynagrodzenia".

(Wyrok N. T. A. w sprawach L. Rej. 556/35, 5668/33 i 7767/33 pod datą 2. X. 1936).

Jeśli więc pracodawca wypłaci pracownikowi gratyfikację przygodnie i okazyjnie, nie będąc do tego umową o pracę zobligowany, albo jeśli wypłaci mu odszkodowanie za nadgodziny, jakie pracownik wyjątkowo musiał przepracować, wówczas odnośnych kwot nie wlicza się do wymiaru składek socjalnych. Natomiast jeśli pracodawca zobowiązał się w kontrakcie do wypłacenia pracownikowi 13-tej pensji po 1-rocznej pracy, wówczas ową 13-tą pensję należy wliczyć do podstawy wymiaru składki.

Handel zagraniczny.

W sprawie rewizji i ulepszenia pomocy dla eksportu.

Konferencje, urządzone w poszczególnych ośrodkach przez Komisję Dyrektora Turskiego, (także w Poznaniu), których celem jest odebranie od eksporterów wszystkich ich żalów i bolączek, dotyczących pomocy dla eksportu itp., dobiegają do końca. Jeszcze w tym miesiącu ma się odbyć w Warszawie konferencja syntetyczna, na której mają być przedstawione wyniki całej tej akcji i mają być przedyskutowane sposoby poprawienia sytuacji na tym odcinku.

Popsucie się bilansu handlowego w kwietniu po względnie dobrych trzech miesiącach tego roku wpłynie prawdopodobnie na to, że efekty wspomnianej akcji będą wydajniejsze. W każdym razie tendencja w kierunku lepszego pomagania eksportowi, zwłaszcza przemysłowemu, jest obecnie znowu wyraźniejsza.

W ośrodku regionalnym warszawskim również odbyły się konferencje Komisji p. Turskiego z eksporterami i odnośnymi organizacjami. W trakcie tych konferencyj, w których uczestniczył także Dr. Battaglia, przedstawił on nie tylko specjalne bolączki eksportowe przemysłu konfekcyjnego, lecz nadał także sprawie ogólniejsze tło, podnosząc konieczność większej elastyczności pomocy dla eksportu pod względem kierunkowym oraz szybkiego dostosowywania się tej pomocy do zmian sytuacji na rynkach zagranicznych. Dr. Battaglia przyznał przy tym, że obecnie, gdy sprawy te skoncentrowały się w ręku dyrektora Turskiego, jest już dotąd bardzo znaczny postęp w porównaniu ze stanem poprzednim. Niemniej jednak istnieje gwałtowna potrzeba dalszej rozbudowy tego postępu.

W odpowiedzi Dr. Battaglii dyrektor Turski przyznał słuszność tego poglądu w ogólności i w niektórych szczegółach i oświadczył, że ze swej strony będzie dalej posuwał sprawę w tym kierunku.

Zliberalizowanie przepisów o udzielaniu ulg na maszyny i aparaty niewyrabiane w kraju.

W Dzienniku Ustaw Nr. 34 z dnia 1 maja r. b. pod poz. 268 zostało opublikowane rozporządzenie o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Należy zwrócić uwagę na to, iż w rozporządzeniu tym dla maszyn i aparatów nie wyrabianych w kraju z grup 67, 69 i 73 zostały skasowane słowa „do celów przemysłowych". Aczkolwiek więc zasada udzielania ulg celnych pozostaje ta sama, lecz dopuszcza ona możliwość korzystania z ulgi celnej, bez kontroli nad zużyciem sprowadzonego towaru, co pociągało dawniej za sobą dla zainteresowanej firmy specjalne koszta.

Jeżeli chodzi o zastosowanie ulgi celnej dla kupiectwa, to nie jest jeszcze zadecydowane, czy powyższa liberalizacja będzie również zastosowana. Prawdopodobnie jednak zostanie ona zadecydowana wewnętrznym rozporządzeniem Ministerstwa.

Komunikat Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu nr. 34.

Niniejszym Izba komunikuje, że podział kontyngentów przywozowych na okres lipiec—sierpień zostanie dokonany częściowo na Plenarnem Posiedzeniu Centralnej Komisji Przywozowej, które odbędzie się dnia 24. bm.

W związku z powyższym podania o pozwolenie przywozu należy złożyć w Izbie do dnia 16. bm.

Niezależnie od tego na posiedzeniu C. K. P. w dniu 17. bm. odbędzie się podział kontyngentów francuskich i to w wysokości 25% całorocznych kontyngentów. Z tego względu Izba wzywa firmy do składania podań na artykuły sprowadzane z Francji w terminie do dnia 14. bm.

Podania — jak zwykle — należy składać na każdą pozycję Taryfy Celnej osobno. Do podań należy dołączyć fakturý, stwierdzające właściwą wartość towaru.

Izba przypomina, że stosownie do zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu pozwolenia na przywóz mogą być wystawiane jedynie firmom prowadzącym księgi handlowe choćby uproszczone.

Nowe przepisy w sprawie podań o podwyższenie wartości importowanych towarów.

W związku z instrukcją wydaną przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu do okólnika Komisji Dewizowej z dnia 16 maja br., Krakowska IzbaPrzemysłowo-Handlowa zawiadamia, że zaświadczenia o zmianie wartości fakturowej towaru wydawać będzie mogła jedynie w tych wypadkach, kiedy zmiana będzie umotywowana normalnym wahaniem cen rynkowych lub rozbieżnością między fakturą ostateczną a pro forma usprawiedliwioną zwyczajami handlowymi w danej branży, a nie będzie wynikała z powodu zmiany gatunku lub rodzaju towaru importowanego.

Izba zwraca wobec tego uwagę firm zainteresowanych, że stanowczo nie będzie uwzględniać podań o podwyższenie wartości sprowadzanego towaru, o ile tytułem do zmiany ceny towaru będzie jedynie jego wyższa wartość.

W sprawie eksportu do Niemiec.

Polski Instytut Rozrachunkowy komunikuje, iż celem szybkiego i sprawnego dokonywania wypłat należności za towary, wywiezione do Niemiec w ramach Umowy Gospodarczej Polsko - Niemieckiej z dnia 4. XI. 1935 r., przedłużonej układem z dnia 20. II. 1937 koniecznym jest, aby:

1. eksporter polski niezwłocznie po dokonaniu odprawy celnej wywożonego towaru, podał Polskiemu Instytutowi Rozrachunkowemu w Warszawie numer wzgl. numery świadectw rozrachunkowych, według których odprawa nastąpiła i okmu należy sumę wpływów przekazać;

2. eksporter polski, przesyłając jednocześnie fakturę odbiorcy niemieckiemu, podał na tej fakturze również numer względnie numery świadectw rozrachunkowych i zażąda łod niego umieszczenia tych numerów na awizie Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej, przy wpłacie na rachunek Polskiego Instytutu Rozrachunkowego.

Ścisłe zastosowanie się eksportera do powyższych punktów pozwoli Instytuttowi na szybkie sprawdzenie awiza Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej z kopią i odcinkiem świadectwa rozrachunkowego, a co za tym idzie — niezwłoczne wypłaty należności, o ile oczywiście kolejność wpłat po stronie niemieckiej na to zezwoli.

Zapłata za import.

W nawiązaniu z trudnościami, na jakie napotykają banki dewizowe przy stosowaniu w praktyce przepisu okólnika Nr. 14 z dnia 16. 4. 1937 r. (wydanie IV), cz. V., ust. A. p. 3, w myśl którego należy kierować do Komisji Dewizowej wnioski o uregulowanie zapłaty za importowany towar bez względu na sumę, na jaką dany wniosek opiewa, o ile suma przekracza wartość towaru, określoną w pozwoleniu przywozu — Komisja Dewizowa zwolniła banki dewizowe od stosowania powyższego przepisu i upoważniła do załatwienia we własnym zakresie wniosków, o których mowa, jeżeli różnica między wartością towaru, oznaczoną we wniosku, a wartością, podaną w pozwoleniu przywozu, nie przekracza 2 proc. tej ostatniej — nie wynosi jednak więcej, jak zł 100 (zł sto). W tych przypadkach zbędne jest poświadczenie ceny fakturowej przez terytorialnie właściwą izbę Przemysłowo - Handlową (Centralną Komisję przewozową — na terenie okręgu warszawskiego).

Jednocześnie Komisja Dewizowa zwróciła uwagę banków dewizowych, że korzystanie z powyższego upoważnienia jest dopuszczalne jedynie w wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych przypadkach (np. różnice kursowe).

Nowe władze Polskiego Komitetu Międzynarodowej Izby Handlowej.

W dniu 31 maja br. odbyło się w siedzibie warszawskiej Izby Przemysłowo-Handlowej posiedzenie Rady Polskiego Komitetu Narodowego Międzynarodowej Izby Handlowej oraz ogólne zebranie członków tegoż Komitetu. Po załatwieniu szeregu spraw natury administracyjnej, przyjęto do wiadomości sprawozdanie z działalności Komitetu oraz Międzynarodowej Izby Handlowej w zakresie organizacji i administracji międzynarodowych stosunków gospodarczych w świetle prac przygotowawczych do berlińskiego Kongresu tejże Izby, który odbędzie się w dniach 28 czerwca do 3 lipca br. Następnie dokonano wyboru Prezydium Komitetu, przy czym przewodniczącym Komitetu wybrany został prezes Związku Izb Przemysłowo-Handlowych b. min.

Czesław Klarner, a w skład Prezydium weszli pp. gen. Maciszewski, Dr: A. Falter, min. H. Strasburger, prof. E. Trepka i Dr. F. Mlynarski. Dotychczasowy długoletni prezes Komitetu p. Bogusław Herse wybrany został pierwszym honorowym prezesem Komitetu.

Targi i Wystawy.

Jak otrzymać zniżki kolejowe na Targi Gdyńskie.

Zniżki kolejowe na Targi Gdyńskie (20. 6. — 4. 7.) obowiązują od 18 czerwca do 4 lipca. Wynoszą 75% od normalnej ceny biletu w drodze powrotnej z Gdyni. Celem uzyskania karty uczestnictwa, należy zwrócić się za pośrednictwem właściwej organizacji przemysłowej, kupieckiej lub rzemieślniczej do Izby Przemysłowo-Handlowej lub Izby Rzemieślniczej swego okręgu, która wyda kartę uczestnictwa.

Karta uczestnictwa daje prawo (poza 75-proc. zniżką) do jednorazowego bezpłatnego wstępu na Targi, oraz do 50% stałej zniżki na bilety wstępu na Targi.

Wystawa w Lesznie.

Sfery gospodarcze miasta Leszna i okolicy postanowiły urządzić Wystawę od 8—15 sierpnia b. r. pod nazwą „Regionalna Wystawa Rzemieślniczo - Przemysłowa".

Myślą przewodnią inicjatorów jest, by projektowana Wystawa była wyrazem tężyzny oraz przeglądem wytwórczości rzemieślniczo - przemysłowej powiatu i okolicy. Równocześnie ma ona na celu, obok propagandy handlowej także cel dydaktyczny, t. j. wykazanie wytwórczości od czasu odzyskania naszego niepodległego bytu.

Wystawa obejmować będzie wszystkie działy rzemiosła, handlu, przemysłu różnego i rolnego, pszczelarstwo, przy uwzględnieniu działu oświaty, sztuki i łowiectwa.

Komitet zwraca się zatem z prośbą, aby w zrozumieniu własnego interesu wziąć udział w Wystawie przez przygotowanie odpowiednich eksponatów. (Ceny stoisk od 50 groszy do 1,50 zł za m²). Adres Komitetu: Leszno, ulica Boczna 6, tel. 134.

Różne.

Komunikat.

Tegoroczne uroczystości morskie odbędą się w Poznaniu wyjątkowo w terminie wcześniejszym z uwagi na odbywający się pod koniec czerwca Międzynarodowy Kongres ku czci Chrystusa-Króla.

Termin „Dni Morza" ustalił Komitet na dzień 19 i 20. Wianki odbędą się w tradycyjną noc świętojańską t. j. 23. bm.

Program przewiduje:

19 czerwca:

godz. 18.45: Zbiórka stowarzyszeń na pl. Wolności,
„ 19,00. Capstrzyk orkiestr.

20 czerwca:

godz. 8,00: Hejnał z wieży ratuszowej.
„ 10,00: Nabożeństwo.
„ 11,15—13,30: Uroczystości na pl. Wolności — wciągnięcie flagi na maszt, przemówienie przewodn. Komitetu, koncert orkiestr.
„ 10,00: Zabawa ludowa na pl. św. Marka (tereny Targowe).
„ 20,00: Opuszczenie flagi.

W ramach „Dni Morza" sprzedawać będzie Komitet nalepki w cenie po 20 gr., z których dochód zostanie przekazany na fundusz Obrony Morskiej.

Uprasza się wszystkich o jak najprzychylniejsze potraktowanie tej akcji.

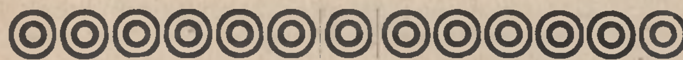
Nalepki będą mogli członkowie nabyć w biurze Związku Fabrykantów.

Uprasza się ponadto o udekorowanie, w dniach 19. i 20., domów flagami narodowymi wzgl. Ligi Morskiej i Kolonialnej.

Do wiadomości PT. Czytelników.

Związek Fabrykantów zwraca uwagę PT. Członków na niebezpieczeństwo strat przy udzielaniu inseratów, abonamentów dla pewnych wydawnictw, w rodzaju ksiąg adresowych itp. Celem zasięgnięcia pewniejszych informacyj, prosimy o zwracanie się w podobnych wypadkach do nas lub do Izby Przem.-Handl.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna, Spółka z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2 a.
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.